

**27. THE SUN DOES NOT CARESS MY SOUL/ CHASOM SONTSE KYNE PROMIN'/
ЧАСОМ СОНЦЕ КИНЕ ПРОМІНЬ**

Агатангел Кримський/Ahatanhel Kryms'kyj

Часом сонце кине промінь в темну, темную хатину,
Chasom sontse kyne promin' v temnu, temnuju khatynu,
Sometimes the sun throws a ray into the dark, dark house,

Розжене холодну сутінь та й щезає за хвилину.
Rozzhene kholodnu sut'in' ta j shchezaje za khvylynu.
It expels the cold twilight and disappears in a moment.

І темницю знов затоплять хмари чорні, непрозорі,
I temnytsju znov zatopljat' khmary chorn'i, neprozori,
And darkness again fill clouds black, opaque,
(And the black clouds fill the darkness)

Так без вас зімною сталося,
Tak bez vas z'imnoju stalos',
Thus without you I have become,

Дорогії, ясні зорі!
Dorohiji, jasn'i zori!
Dear, bright stars!

Хоч надворі жар пекучий,
Khoch nadvori zhar pekuchyj,
Though outside is heat burning,

А душа примерзла і стогне,
A dusha prymerzla i stohne,
But my soul has frozen and moans,

Сутінь очі застеляє,
Sut'in' ochi zasteljaє,
Twilight my eyes covers,
(Twilight covers my eyes)

Нерви плачуть, кров холоне.
Nervy plachut', krov kholone.
My nerves weep, my blood turns cold.